

## Nieuwsbrief PFR Updates

Nummer 11, 2024

Redactie: W.M. Schrama, L. Hu, M. Jonker, M. van der Leeden en J. Tigchelaar.

### INHOUDSOPGAVE

#### Hoge Raad

[Parket bij de Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2024:483](#) 03-05-2024

[Parket bij de Hoge Raad, ECLI:NL:PHR:2024:462](#) 26-04-2024

#### Hof

[Gerechtshof Amsterdam, ECLI:NL:GHAMS:2024:1392](#) 21-05-2024

[Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden, ECLI:NL:GHARL:2024:3436](#) 14-05-2024

#### Rechtbank

[Rechtbank Oost-Brabant, ECLI:NL:RBOBR:2024:2221](#) 23-05-2024

[Rechtbank Den Haag, ECLI:NL:RBDHA:2024:8000](#) 22-05-2024

[Rechtbank Limburg, ECLI:NL:RBLIM:2024:2769](#) 16-04-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:4975](#) 09-04-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:2504](#) 13-03-2024

[Rechtbank Noord-Holland, ECLI:NL:RBNHO:2024:2055](#) 28-02-2024

[Rechtbank Zeeland-West-Brabant, ECLI:NL:RBZWB:2024:3557](#) 24-01-2024

## RECHTSPRAAK

***Het verzoek van de GI tot het verlenen van toestemming voor een vakantie van de moeder en de kinderen valt zonder nadere toelichting niet onder het bereik van artikel 1:262b BW, omdat de enkele mogelijkheid om op vakantie te kunnen gaan niet onder de uitvoering van de ondertoezichtstelling valt en de moeder de weg van vervangende toestemming op grond van artikel 1:253a BW openstaat.***

### **Feiten en omstandigheden**

Vader en moeder hebben ouderlijk gezag over de twee kinderen, die bij de moeder wonen en die onder toezicht zijn gesteld van de gecertificeerde instelling (GI). De GI verzoekt de rechtbank vervangende toestemming voor het reizen van de kinderen met de moeder en haar partner naar het buitenland voor vakantie. De vader geeft geen toestemming voor de vakantie en houdt contact met de moeder en de GI af. De GI dient het verzoek in, om de moeder te ondersteunen en voor de rust van de kinderen en om de moeder richting de kinderen niet de boosdoener te laten zijn door een procedure te starten tegen de vader.

### **Beoordeling en motivering**

Het verzoek van de GI is gebaseerd op artikel 1:262b BW, waarin is bepaald dat de GI geschillen die de uitvoering van een ondertoezichtstelling betreffen aan de kinderrechter kan voorleggen. De kinderrechter wijst het verzoek van de GI af, omdat de enkele mogelijkheid voor de moeder om in dit geval met de kinderen al dan niet op vakantie te kunnen gaan, niet raakt aan de uitvoering van de ondertoezichtstelling. Er kunnen situaties zijn dat dit wel het geval is, maar daarvoor had de GI nadere toelichting moeten geven, bijvoorbeeld om aan te geven waarom juist deze kinderen veel baat hebben bij deze vakantie of waarom niet van de moeder gevraagd kan worden om zelf een procedure te starten. Het feit dat de vader zijn toestemming voor de vakantie niet verleent en er een ondertoezichtstelling is, betekent niet dat dit dan ook de uitvoering van de ondertoezichtstelling raakt. De kinderen zijn niet uit huis geplaatst, zodat de GI niet over het verblijf van de kinderen gaat. Dat de moeder geen toestemming krijgt van de vader is een conflict tussen de gezaghebbende ouders. De moeder

kan vervangende toestemming op grond van artikel 1:253a BW vragen. De geschillenregeling van artikel 1:262b BW fungeert als vangnet voor geschillen die niet op een andere wijze kunnen worden beslecht, bijvoorbeeld door middel van een andere daartoe aangewezen procedure of door middel van onderling overleg. Die aangewezen procedure is er in dezen, namelijk die op basis van artikel 1:253a BW.

### **Conclusie**

De kinderrechter wijst het verzoek van de GI af.

---

**Instantie:** Rechtbank Limburg

**Datum uitspraak:** 16-04-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBLIM:2024:2769

**Zaaknummer:** C/03/328806 / JE RK 24-454 en C/03/328807 / JE RK 24-455

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

***Geen juridische grondslag voor het verzoek tot vervangende toestemming om de achternaam van de minderjarige te wijzigen in een gecombineerde geslachtsnaam. Artikel 1:5 BW, waaronder ook de Wet introductie gecombineerde geslachtsnaam (WIGG) en het overgangsrecht daarvan, is niet in strijd met EVRM en/of IVRK. Vervangende toestemming voor het dopen van de minderjarige voor de duur van een jaar, omdat de moeder geen concrete datum voor de doop heeft genoemd.***

### **Feiten en omstandigheden**

De ouders van het kind zijn uit elkaar. De vader heeft het kind erkend en ze hebben samen het gezag. De moeder verzoekt om vervangende toestemming voor het dopen van het kind. Ze voert daarvoor aan dat beide ouders uit een katholieke familie komen en allebei zijn gedoopt. Als de minderjarige gedoopt wordt, wijkt hij niet af van de rest van de familie en krijgt hij net als de andere kinderen uit de familie een feestje en cadeaus. De vader betwist dit niet, maar vindt dat een kind een weloverwogen keuze moet maken voor een doop.

De moeder verzoekt ook om vervangende toestemming voor het wijzigen van de geslachtsnaam in een gecombineerde achternaam van zowel de vader als de moeder. Zij stelt onder verwijzing naar het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind (hierna: IVRK) en het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (hierna: EVRM) dat ten onrechte onderscheid wordt gemaakt tussen een kind met twee ouders die samen de keuze voor een gecombineerde geslachtsnaam maken en een kind met twee ouders waarvan één ouder geen toestemming voor een gecombineerde geslachtsnaam geeft.

### **Beoordeling en motivering**

De rechtbank wijst het verzoek van de moeder ten aanzien van de doop toe. Haar verzoek is voldoende onderbouwd en het bezwaar van de vader is van onvoldoende gewicht om het

verzoek af te wijzen. Allereerst omdat de vader geen bezwaren heeft tegen het katholieke geloof. Verder omdat er het gevaar van een loyaliteitsconflict voor het kind is, als hij op enig moment een keuze over wel en niet dopen moet maken. Tot slot hecht de rechtbank er waarde aan dat het kind niet afwijkt van de rest van de familie en aan het algemeen bekende feit dat een doop doorgaans op jonge leeftijd plaatsvindt. De rechter vindt dat de vervangende toestemming voor een passende termijn van een jaar moet gelden, nu de moeder geen concrete datum voor de doop heeft genoemd.

Ten aanzien van het verzoek om vervangende toestemming voor de wijziging van de geslachtsnaam, overweegt de rechtbank dat op grond van artikel 1:5 BW de ouders gezamenlijk een keuze maken voor de geslachtsnaam van hun kind, of – als zij dat niet doen – de ambtenaar van de burgerlijke stand het kind een geslachtsnaam geeft op basis van de wet. Op een verzoek tot wijziging van de geslachtsnaam wordt bij koninklijk besluit beslist (art. 1:7 BW).

Sinds op 1 januari 2024 is de Wet introductie gecombineerde geslachtsnaam (WIGG) in werking is getreden, biedt artikel 1:5 BW een extra keuzemogelijkheid aan ouders om hun kind dat op of na 1 januari 2024 is geboren een dubbele geslachtsnaam te geven die bestaat uit een combinatie van de geslachtsnamen van beide ouders. Deze extra keuzemogelijkheid geldt tijdelijk ook voor ouders van een kind dat op of na 1 januari 2016 is geboren.

Uit het overgangsrecht en de parlementaire geschiedenis van de WIGG volgt dat – in lijn met het wettelijke systeem van artikel 1:5 BW – het moet gaan om een naamskeuze van ouders gezamenlijk. Als één van beide ouders niet meewerkt aan de keuze voor een gecombineerde geslachtsnaam, biedt het overgangsrecht van de WIGG geen mogelijkheid voor wijziging van de geslachtsnaam van het kind. Verder bestaat er in die situatie geen wettelijke grondslag voor vervangende toestemming: artikel 1:5 BW voorziet daar niet in en het is geen gezagsgeschil in de zin van artikel 1:253a BW, omdat voor het doen van een naamskeuze niet vereist is dat ouders samen gezag over hun kind hebben. Daarbij komt dat de wetgever er bewust van heeft afgezien om een mogelijkheid te creëren om geschillen over de geslachtsnaam aan de rechter voor te leggen (zie de conclusie van de A-G, ECLI:NL:PHR:2006:AU9239, r.o. 3.5-3.9).

De rechtbank meent dat het ontbreken van een rechtsingang in geval één van de ouders niet mee wil werken aan een gecombineerde geslachtsnaam niet in strijd is met het IVRK en het EVRM. De rechtbank meent dat het arrest van de Hoge Raad van 14 april 2006 (ECLI:NL:HR:2006:AU9239) ook van toepassing is op deze situatie. In genoemd arrest bepaalde de Hoge Raad dat in geval de ouders het niet met elkaar eens zijn over wiens geslachtsnaam het kind zal krijgen (na erkenning of gerechtelijke vaststelling van vaderschap), het binnen de beoordelingsvrijheid van de nationale wetgever ligt om een keuze

te maken (zoals de in art. 1:5 lid 2 BW neergelegde regeling dat het kind de bij geboorte gekregen geslachtsnaam behoudt) en dat noch uit artikel 8 noch artikel 14 EVRM volgt dat de rechter die keuze van de wetgever op basis van een belangenafweging opzij moet kunnen zetten.

De rechtbank is dan ook van oordeel dat het wettelijke systeem van artikel 1:5 BW (waaronder ook de WIGG en het overgangsrecht daarvan) niet in strijd is met de door de moeder genoemde bepalingen uit het IVRK en het EVRM.

### **Conclusie**

De rechtbank verleent vervangende toestemming voor de doop van de minderjarige voor de duur van een jaar.

De rechtbank verklaart de moeder niet-ontvankelijk in haar verzoek om vervangende toestemming voor een gecombineerde geslachtsnaam, nu er geen juridische grondslag voor dat verzoek is.

---

**Instantie:** Rechtbank Oost-Brabant

**Datum uitspraak:** 23-05-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBOBR:2024:2221

**Zaaknummer:** C/01/401979 / FA RK 24-781

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

***Maakten de sieraden op de peildatum nog onderdeel uit van de beperkte gemeenschap? De vrouw is erin geslaagd tegenbewijs te leveren van de voorshands aangenomen stelling van de man dat de sieraden op de peildatum nog (in de kluis) aanwezig waren. De sieraden kunnen niet in de verdeling worden betrokken.***

### **Beoordeling en motivering**

Onderwerp van geschil zijn de gouden sieraden die partijen als huwelijksgeschenk van hun beider families hebben gekregen. In zijn tussenbeschikking heeft het hof vastgesteld dat de sieraden tot de wettelijke beperkte gemeenschap zijn gaan behoren. De sieraden zijn in een bankkluis gelegd. Partijen twisten over de vraag of de sieraden op de peildatum (16 januari 2019) nog aanwezig waren, al dan niet in de kluis. De rechtbank heeft het ervoor gehouden dat de sieraden op de peildatum nog aanwezig waren, omdat de vrouw onvoldoende gemotiveerd had betwist de stelling van de man dat de sieraden nog in de kluis lagen en omdat zij haar stelling dat zij de sieraden uit de kluis had gehaald en aan de man gegeven niet had onderbouwd tegenover de gemotiveerde betwisting daarvan door de man.

In het door de vrouw ingestelde principaal hoger beroep heeft zij herhaald dat zij de sieraden na overleg met de man op 27 juli 2018 uit de kluis heeft gehaald, zodat partijen die mee konden nemen naar Turkije, waar de man de sieraden wilde verkopen om met de opbrengst schulden af te lossen.

Het hof heeft in de tussenbeschikking voorshands bewezen geacht dat de sieraden op de peildatum nog deel uitmaakten van de wettelijke beperkte gemeenschap. Het hof heeft de vrouw toegelaten tot het leveren van tegenbewijs.

Het schriftelijk bewijs van de vrouw bestaat uit een e-mail van haar hand met toelichting, een stuk van De Nederlandse Kluis en een drietal stukken aan de hand waarvan zij beoogt aan te tonen dat zij met de auto van haar zwager op 27 juli 2018 naar de kluis is gereden. De drie getuigen die de vrouw heeft doen horen zijn A van wie al eerder een (ongedateerde) schriftelijke verklaring in het geding is gebracht, haar zus, die heeft verklaard samen met haar

naar de kluis te zijn gereden, en haar zwager, wiens auto zij heeft gebruikt voor het bezoek aan de kluis.

De man heeft bewijs geleverd door zijn vader en de oom van de vrouw als getuigen te doen horen alsmede door een transcriptie en beëdigde vertaling van het telefoongesprek tussen D en de vader van de man in het geding te brengen.

Op grond van de nadere stukken van de vrouw en de verklaringen van de van haar kant gehoorde getuigen is het hof van oordeel dat zij erin is geslaagd tegenbewijs te leveren van de voorshands aangenomen stelling van de man, dat de sieraden op de peildatum nog (in de kluis) aanwezig waren. De vrouw heeft met haar stukken en getuigenverklaringen zodanige twijfel gezaaid dat het hof niet tot de vaststelling kan komen dat de sieraden op de peildatum nog aanwezig waren. Daartoe overweegt het hof als volgt. Door een stuk van De Nederlandse Kluis in het geding te brengen, heeft de vrouw voldoende aangetoond dat zij de kluis heeft bezocht op 27 juli 2018: in het stuk staat de vrouw vermeld als ‘visitor’ van de kluis op 27 juli 2018. De zus van de vrouw heeft de kluis niet zelf samen met haar bezocht, maar is met haar meegegaan naar de vestiging van De Nederlandse Kluis en is in de auto blijven wachten. Zij heeft verklaard dat de vrouw haar na terugkeer een toilettasje met goud heeft getoond, waarvan de zus meende dat dit het goud was dat de vrouw op haar bruiloft had gekregen. De vrouw heeft haar zus na terugkeer uit Turkije verteld dat het goud in cash was omgezet. De getuige A heeft bevestigd dat de verklaring die zich bij de stukken bevindt van hem afkomstig is. Hij heeft herhaald dat de man hem in het eerste kwartaal van 2019 heeft verteld dat hij de gouden sieraden had verkocht om er schulden mee af te lossen, terwijl de man heeft verklaard dat hij contact heeft gehad met A en dat hij schulden had vanwege zijn onderneming. Wanneer daarnaast in aanmerking wordt genomen dat de vrouw op de door haar overgelegde foto’s van familiebijeenkomsten geen van de geschonken sieraden draagt, concludeert het hof dat de stelling van de man dat de sieraden nog in de kluis waren op de peildatum uiteindelijk niet met een redelijke mate van zekerheid is komen vast te staan. De verklaringen van door de man voorgebrachte getuigen kunnen hem niet baten. Dat zij telefonisch in het najaar van 2018 hebben gesproken over teruggave van de sieraden, wil niet zeggen dat deze toen nog aanwezig waren; aannemelijk is – gelet op de uitgebreide, niet nader weersproken toelichting van de vrouw bij akte na getuigenverhoor, die erop neerkomt dat de familie niet op de hoogte was van de schulden van de man en voorts gelet op de verklaring van de man dat hij schulden had vanwege zijn onderneming – dat partijen hun familie niet hebben ingelicht over de (voorgenomen) verkoop van de sieraden.

Het voorgaande leidt tot de conclusie dat de vrouw de voorshands aangenomen stelling van de man, dat de sieraden op de peildatum nog tot de wettelijke beperkte gemeenschap behoorden heeft ontzenuwd. Die stelling, waarvan de man de bewijslast draagt, is dus niet komen vast te

staan en de sieraden kunnen daarom niet in de verdeling worden betrokken. Dat betekent dat de beschikking van de rechtbank op dit punt niet in stand kan blijven en het hof het verzoek van de man tot verdeling van de sieraden alsnog zal afwijzen.

Het verzoek van de vrouw de man te veroordelen tot betaling van de waarde van de sieraden ad € 13.000 moet worden afgewezen, nu het hof heeft vastgesteld dat de sieraden aanvankelijk tot de wettelijke beperkte huwelijksgemeenschap van partijen zijn gaan behoren.

### **Conclusie**

Het hof:

- vernietigt de beschikking waarvan beroep voor zover daarbij alle sieraden aan de vrouw zijn toegedeeld onder de verplichting € 6.500 aan de man te betalen en, in zoverre opnieuw rechtdoende:
- wijst het verzoek van de man om alle sieraden aan de vrouw toe te delen onder de verplichting om de helft van de waarde aan hem te vergoeden alsnog af;
- bekrachtigt de beschikking waarvan beroep voor het overige;
- wijst af het meer of anders verzochte.

---

**Instantie:** Gerechtshof Amsterdam

**Datum uitspraak:** 21-05-2024

**ECLI:** ECLI:NL:GHAMS:2024:1392

**Zaaknummer:** 200.278.490/01

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

### ***Wijziging voorlopige voorzieningen. Uitsluitend gebruik echtelijke woning.***

#### **Feiten en omstandigheden**

De vrouw heeft een echtscheidingsprocedure aanhangig gemaakt. Bij beschikking van 28 november 2023 is bepaald dat de vrouw tot 1 juni 2024 bij uitsluiting gerechtigd zal zijn tot het gebruik van de echtelijke woning en de minderjarige kinderen van partijen aan haar zullen worden toevertrouwd. Tevens heeft de rechtbank een voorlopige zorgregeling vastgesteld tussen de man en de kinderen en een voorlopige kinderalimentatie bepaald.

De vrouw verzoekt deze beschikking te wijzigen in die zin dat de rechtbank bepaalt dat zij ook na 1 juni 2024 gerechtigd zal zijn tot het uitsluitend gebruik van de echtelijke woning.

De man verzoekt dat:

- hij bij uitsluiting gerechtigd zal zijn tot het gebruik van de echtelijke woning;
- de kinderen primair aan hem zullen worden toevertrouwd;
- subsidiair een co-ouderschap uit te spreken;
- bij toevertrouwing van de kinderen aan hem de kinderalimentatie op nihil wordt gesteld;
- bij afwijzing van het uitsluitend gebruik aan de man en toewijzing van zijn subsidiaire verzoek: de voorlopige kinderalimentatie op een lager bedrag wordt gesteld.

#### **Beoordeling en motivering**

*Uitsluitend gebruik echtelijke woning*

*Ontvankelijkheid*

Op grond van artikel 824 lid 2 Rv kan een beschikking inhoudende een voorlopige voorziening worden gewijzigd of ingetrokken indien de omstandigheden na het geven van de beschikking zijn gewijzigd of indien bij het geven van de beschikking in zodanige mate van onjuiste of

onvolledige gegevens is uitgegaan dat, alle betrokken belangen in aanmerking genomen, de voorlopige voorziening niet in stand kan blijven.

De vrouw stelt dat sprake is van gewijzigde omstandigheden omdat de man bij zijn nieuwe partner woont, terwijl hij op het moment van het wijzen van voornoemde beschikking bij zijn ouders verbleef.

De man verzoekt om het uitsluitend gebruik van de woning aan hem toe te wijzen, omdat het voor hem niet mogelijk is om op deze manier (met de vrouw in de woning) zijn onderneming (gevestigd in en bij de echtelijke woning) te drijven.

Naar het oordeel van de rechtbank kan in het gegeven dat de man nu onderdak heeft, wat hij ten tijde van voornoemde beschikking niet had, een gewijzigde omstandigheid worden aangenomen. De rechtbank zal partijen ontvangen in hun verzoeken met betrekking tot het uitsluitend gebruik van de echtelijke woning.

#### *Inhoudelijke beoordeling*

De vrouw stelt er belang bij te hebben om voorlopig met de kinderen in de echtelijke woning te blijven wonen, ook na 1 juni 2024. Het is haar niet gelukt om voor die datum andere woonruimte te vinden. Het gaat na een periode van veel onrust en veel zorgen om de kinderen nu een stuk beter met hen. In reactie op de stellingen van de man dat de vrouw zijn bedrijfsvoering dwarsboomt, stelt zij dat de man reputatieschade met zijn bedrijf heeft opgelopen door eigen keuzes.

De man stelt dat hij het uitsluitend gebruik van de echtelijke woning moet krijgen omdat hij anders zijn onderneming niet kan drijven. De bedrijfsvoering wordt volgens hem door de vrouw gedwarsboomd. De omzet is de afgelopen maanden gekelderde. Volgens de man kan de vrouw desnoods bij haar moeder terecht.

De Raad voor de Kinderbescherming heeft aangegeven dat het in het belang van de kinderen zou zijn om de situatie voorlopig zo te houden, totdat de echtscheiding (financieel) is afgerond. Het gaat nu goed met de kinderen.

De rechtbank overweegt als volgt. Duidelijk, en begrijpelijk, is dat partijen de situatie vanuit hun eigen, verschillende, visie ervaren. Dat brengt logischerwijs spanningen mee, zeker als zij zich bevinden op hetzelfde erf (de vrouw in de echtelijke woning en de man in het kantoor/de kantine). Toch is de rechtbank van oordeel dat er op dit moment geen betere oplossing is. Dat de man niet rustig in zijn kantoor zit in de wetenschap dat de vrouw aanwezig is in de woning (hoewel deze van elkaar gescheiden en ieder zelfstandig toegankelijk zijn) is invoelbaar, maar

maakt niet dat geconcludeerd kan worden dat de bedrijfsvoering onmogelijk is. Beide ouders hebben aangegeven dat het nu – na een moeizame periode – goed gaat met de kinderen. Het belang van de kinderen weegt zwaarder dan het belang van de man om zijn onderneming te drijven zonder aanwezigheid van de vrouw in de woning. De door de man aangevoerde argumenten zijn geen zwaarwegende redenen waardoor voor de kinderen de situatie tijdelijk – flink – zou moeten veranderen. De rechtbank acht het niet in hun belang dat zij tijdelijk met de vrouw bij oma moederszijde zouden moeten wonen, wat overigens volgens de vrouw ook geen mogelijkheid is.

De rechtbank geeft de ouders met klem mee dat zij voorlopig genoodzaakt zijn – in het belang van de kinderen en de bedrijfsvoering – om zich allebei gedeisd te houden. Van hen mag verwacht worden dat zij hier een weg in vinden door elkaar met rust te laten.

De rechtbank begrijpt dat deze beslissing de komende tijd veel van de man vraagt, maar hij heeft op dit moment een dak boven zijn hoofd en de vrouw kan op dit moment nergens anders met de kinderen terecht. De huidige situatie is voor de man verre van ideaal en de bedrijfsvoering zal moeizamer gaan dan wanneer hij zelf nog in de echtelijke woning zou wonen of weer zal wonen, maar niet is gebleken dat de bedrijfsvoering onmogelijk is geworden.

Het voorgaande brengt met zich dat de rechtbank zal bepalen dat de vrouw – ook na 1 juni 2024 totdat in de bodemprocedure anders is beslist of partijen in een echtscheidingsconvenant anders zijn overeengekomen – gerechtigd zal zijn tot het uitsluitend gebruik van de woning en dat het verzoek van de man zal worden afgewezen.

#### *Toevertrouwing kinderen en zorgregeling*

Nu de man niet het uitsluitend gebruik van de echtelijke woning toegewezen zal krijgen, is geen sprake van zodanige gewijzigde omstandigheden ten aanzien van de toevertrouwing van de kinderen dat de voorziening niet in stand kan blijven. Ook ten aanzien van de zorgregeling is er geen sprake van zodanige gewijzigde omstandigheden dat de voorziening niet in stand kan blijven. De huidige situatie zal immers worden voortgezet. De rechtbank zal de verzoeken van de man daarom afwijzen.

#### *Kinderalimentatie*

Het voorgaande brengt met zich dat de rechtbank niet toekomt aan de voorwaardelijke verzoeken van de man ten aanzien van de kinderalimentatie.

### **Conclusie**

De rechtbank – met wijziging in zoverre van de beschikking van 28 november 2023 – bepaalt dat de vrouw bij uitsluiting gerechtigd zal zijn tot het gebruik van de echtelijke woning en beveelt mitsdien dat de man die woning verder niet mag betreden en wijst af het meer of anders verzochte.

---

**Instantie:** Rechtbank Den Haag

**Datum uitspraak:** 22-05-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBDHA:2024:8000

**Zaaknummer:** C/09/664977 / FA RK 24-2861

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

***De bijzondere curator heeft namens een minderjarige een verzoek ingediend tot ontkenning van het vaderschap. Het verzoek wordt afgewezen, omdat het verzoek op voorhand niet is besproken met de minderjarige.***

### **Feiten en omstandigheden**

Minderjarige, geboren in 2008, is door de man erkend in 2009. De moeder heeft van rechtswege alleen gezag over de minderjarige, die op het moment bij zijn grootouders verblijft.

In 2023 is, naar aanleiding van een verzoek van de man, een bijzondere curator benoemd om te toetsen of het belang van de minderjarige is gediend met een afstammingsverzoek en om zijn belangen te behartigen. De bijzondere curator verzoekt om de erkenning van de minderjarige door de man te vernietigen. De minderjarige zelf is niet betrokken bij dit verzoek.

Er is ook nog een verzoek aanhangig tot ondertoezichtstelling en een machtiging tot uithuisplaatsing van de minderjarige, dat in februari 2024 wordt behandeld.

### **Grieven**

De bijzondere curator verzoekt om de erkenning van de minderjarige door de man te vernietigen. De bijzondere curator heeft het verzoek ingediend om de rechtbank een oordeel over de zaak te kunnen laten geven en stelt zich daarbij op het standpunt dat het verzoek moet worden afgewezen. De bijzondere curator heeft het verzoek ingediend zonder dat zij dit met minderjarige heeft besproken. Zij heeft dit niet gedaan vanwege diens kwetsbare psychische toestand. Om diezelfde reden heeft de rechtbank ervoor gekozen om de minderjarige in eerste instantie niet uit te nodigen voor een gesprek over het verzoek, maar de kwestie eerst met de betrokken partijen te bespreken tijdens de mondelinge behandeling.

De moeder sluit zich aan bij het advies van de bijzondere curator.

De man is het eens met het verzoek van de bijzondere curator en verzoekt dit verzoek toe te

wijzen.

### **Beoordeling en motivering**

Op grond van artikel 1:205 lid 1 sub a BW kan een minderjarige, vertegenwoordigd door een bijzondere curator, een verzoek tot vernietiging van erkenning indienen, op de grond dat de erkenner niet diens biologische vader is.

De rechtbank acht het problematisch dat het verzoek is ingediend zonder de minderjarige erbij te betrekken en te informeren naar zijn standpunt hierover. Gelet op de leeftijd van de minderjarige is diens mening over de kwestie van belang om een beslissing te kunnen nemen. Tijdens de mondelingen behandeling waren alle partijen het eens dat het de voorkeur verdient dat de bijzondere curator alsnog met de minderjarige over het verzoek gaat praten, en dat dit wegens de psychische kwetsbaarheid van de minderjarige voorzichtig moet worden aangepakt. De bijzonder curator zou meer inzicht in de psychische situatie van de minderjarige kunnen krijgen via de jeugdbeschermer, indien het verzoek tot ondertoezichtstelling en uithuisplaatsing wordt toegewezen.

Partijen zijn het er ook over eens dat de afwijzing van het verzoek tot vernietiging van de erkenning het beste is. De man kan dan een nieuw verzoek tot benoeming van een bijzondere curator indienen. Vervolgens kan de bijzondere curator bepalen of een verzoek met de minderjarige moet worden besproken om zicht te krijgen op diens standpunt, waarna de beslissing kan worden genomen om al dan niet een verzoek namens de minderjarige in te dienen.

### **Conclusie**

De rechtbank wijst het verzoek tot de vernietiging van de erkenning af, op de formele grond dat een beoordeling niet mogelijk is omdat het verzoek niet vooraf met de minderjarige is besproken, terwijl het verzoek wel namens hem is ingediend. De rechtbank is op dit moment niet overtuigd dat zij een beslissing kan nemen zonder medeweten van de minderjarige en zonder kennis te hebben genomen van diens mening over het verzoek.

---

**Instantie:** Rechtbank Zeeland-West-Brabant

**Datum uitspraak:** 24-01-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBZWB:2024:3557

**Zaaknummer:** C/02/411855 / FA RK 23-3345

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

### ***De rechtbank wijzigt de voornaam van een minderjarige wegens zwaarwichtig belang van de minderjarige. De vader heeft als belanghebbende verweer gevoerd.***

#### **Feiten en omstandigheden**

De moeder en de vader hebben een religieus huwelijk gehad, waarbij de moeder destijds 14 jaar was en de vader 25. De vader en de moeder hebben een dochter, geboren toen de moeder 16 jaar was. De vader heeft de dochter erkend. De ouders zijn inmiddels uit elkaar en de moeder heeft alleen het gezag over de dochter.

De moeder heeft verzocht de voornaam van de dochter te wijzigen van de bij de geboorte gegeven naam in de door de dochter gekozen naam.

#### **Grievens**

De moeder stelt dat zij is uitgehuwelijkt en dat de relatie ongelijkwaardig was. De vader had fysiek en psychisch overwicht en zou geweld gebruiken. De vader heeft aangifte gedaan van de geboorte van de dochter en de voornaam bepaald.

De moeder vindt het belangrijk om de gegeven voornaam te wijzigen, omdat deze in de Nederlandse en Syrische cultuur ongebruikelijk is voor een meisje. De dochter wil vanaf haar vierde al een andere naam. Ze noemt zichzelf ook anders en wordt ook op de basisschool zo genoemd, omdat ze niet met haar gegeven naam wil worden aangesproken. De gekozen naam sluit aan bij haar persoonlijke voorkeur, maar ook bij de wens tot integratie en erbij horen.

De vader ontkent dat de moeder is uitgehuwelijkt en dat het huwelijk zich kenmerkte door geweld. De moeder was bij de geboorteaangifte aanwezig en was ook trots op de gegeven naam, waarmee de dochter vernoemd is naar zijn grootmoeder. Volgens de vader is de dochter blij met haar gegeven naam en vraagt zij haar vader niet om haar bij haar gekozen naam te noemen. Ook stelt hij dat de naam in Syrië een normale naam voor vrouwen is en geen jongensnaam.

Ter zitting heeft de vader nog een alternatieve voornaam voorgesteld. Op die manier kan haar

roepnaam hetzelfde blijven en is toch duidelijk dat ze bij de familie van de vader hoort.

### **Beoordeling en motivering**

Artikel 1:4 lid 4 BW bepaalt dat de wijziging van voornamen op verzoek van de betrokken persoon of zijn wettelijk vertegenwoordiger kan worden gelast door de rechtbank.

Naar oordeel van de rechtbank heeft de dochter een zwaarwichtig belang bij het wijzigen van haar voornaam. Volgens de rechtbank staat het volgende vast: de dochter heeft veel last van haar gegeven naam, welke in Nederland niet overduidelijk vrouwelijk is en door haar leeftijdsgenoten wordt geassocieerd met Superman en Batman. De dochter wil daarom de door haar gekozen naam en corrigeert eenieder die haar bij haar gegeven naam noemt.

De rechtbank heeft begrip voor de wens van de vader om de Syrische achtergrond van de dochter en haar band met zijn familie terug te laten komen in de naam, maar wijst zijn voorstel voor de alternatieve naam af. De reden hiervoor is dat de dochter een duurzame afkeer tegen haar gegeven naam heeft, waardoor het belastend is als zij die naam houdt, ook met de door de vader voorgestelde aanpassing, zelfs als tweede naam.

Nu de gekozen naam geoorloofd is naar maatstaven van artikel 1:4 lid 2 BW, oordeelt de rechter dat het verzoek om de dochters voornaam te wijzigen moet worden toegewezen.

### **Conclusie**

De rechtbank wijst het verzoek tot wijziging van de voornaam toe.

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Holland

**Datum uitspraak:** 13-03-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBNHO:2024:2504

**Zaaknummer:** C/15/341473 / FA RK 23-3055

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

### ***Artikel 1:255 BW. Ondertoezichtstelling gericht op wegnemen ontwikkelingsbedreiging via hulpverlening niet geschikt om DNA-test af te dwingen.***

#### **Feiten en omvang geschil**

Moeder heeft gezag over minderjarige die bij haar woont. Bij tussenbeschikking van 18 december 2020 is de moeder veroordeeld mee te werken aan een DNA-onderzoek betreffende de afstamming van minderjarige. Dit DNA-onderzoek is niet tot stand gekomen.

Bij beschikking van 28 december 2023 stelde de kinderrechter minderjarige onder toezicht. Moeder verzoekt in hoger beroep afwijzing van de ondertoezichtstelling. De Raad voor de Kinderbescherming (de raad) en de gecertificeerde instelling (GI) vinden dat de ondertoezichtstelling moet blijven.

#### **Motivering beslissing**

Volgens artikel 1:255 lid 1 BW kan de rechter een minderjarige onder toezicht stellen van een instelling indien de minderjarige in zijn ontwikkeling ernstig wordt bedreigd, de ouder(s) de zorg die nodig is om de bedreiging weg te nemen, niet aanvaarden en op termijn de zorg op zich kunnen nemen.

De kinderrechter oordeelde dat er sprake was van een ontwikkelingsbedreiging van minderjarige en haar identiteitsontwikkeling vanwege onduidelijkheid over haar afstamming. Daarnaast was er onvoldoende zicht op haar ontwikkeling en de beschikbaarheid van moeder.

Er is inmiddels zicht op de ontwikkeling en de (veilige) situatie thuis van minderjarige.

Als grond voor ondertoezichtstelling resteert de ontwikkelingsbedreiging en identiteitsontwikkeling van minderjarige. Er is onduidelijkheid over haar afstamming en moeder wil niet meewerken aan een DNA-test die hier duidelijkheid over zou geven. De man wil wachten met het erkennen van het kind tot de uitslag van een DNA-test.

Het hof oordeelt dat de onduidelijkheid over de afstamming en de bedreiging van

minderjarige in haar identiteitsontwikkeling zorgelijk is. De raad en GI lijken de ondertoezichtstelling te willen om moeder de DNA-test te laten doen. Echter, deze is niet geschikt om moeder een DNA-test te laten doen. Ondertoezichtstelling moet gericht zijn op het wegnemen van een ontwikkelingsbedreiging via hulpverlening.

De raad en GI hebben niet aangegeven hoe en welke hulpverlening de bedreiging van de identiteitsontwikkeling kan afwenden. Er is inmiddels zicht op de verdere ontwikkeling van minderjarige op haar thuissituatie en op opvoeding door de moeder. Een ondertoezichtstelling is daarom niet meer proportioneel en doelmatig. Hierbij is belangrijk dat moeder met hulpverlening spreekt over de afstamming en identiteitsontwikkeling van minderjarige.

Ondertoezichtstelling vanwege het starten van omgang tussen minderjarige en man is voorbarig. De minderjarige is niet erkend door de man, en de rechter heeft niet beslist over gezag en omgang.

### **Beslissing**

Het hof vernietigt de beschikking en wijst ondertoezichtstelling van minderjarige af.

---

**Instantie:** Gerechtshof Arnhem-Leeuwarden

**Datum uitspraak:** 14-05-2024

**ECLI:** ECLI:NL:GHARL:2024:3436

**Zaaknummer:** 200.338.966/01

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

### ***De vader wordt niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzoek over het naderende afscheid van zijn dochter.***

#### **Feiten en omstandigheden**

Partijen hebben een dochter over wie zij gezamenlijk het gezag uitoefenen. De dochter van partijen is in november 2022 gediagnosticeerd met botkanker. Zij is uitbehandeld en krijgt palliatieve zorg. Bij proces-verbaal van 21 december 2022 is vastgelegd dat de vader heeft verklaard dat hij toestemming geeft voor alle gezagsbeslissingen die over de medische behandelingen van de dochter van partijen moeten worden genomen. Op dit moment is er geen omgang tussen de vader en zijn dochter.

#### **Verzoeken**

De vader heeft verzoeken gedaan omtrent de wijze waarop hij afscheid wil nemen van zijn dochter nadat zij is overleden.

#### **Beoordeling en motivering**

In deze zaak lagen ook verzoeken voor ten aanzien van het gezag en de zorgregeling, maar die zijn ingetrokken zodat de rechtbank daar niet op hoeft te beslissen. Voor het verzoek van de vader over de wijze waarop hij afscheid wil nemen van zijn dochter, is volgens de rechtbank geen juridische grondslag. Het verzoek ziet niet op een gezagsbeslissing, omdat het betrekking heeft op de situatie dat de dochter van partijen is overleden. Conflicten over de uitvaart kunnen in het uiterste geval in kort geding worden voorgelegd aan de voorzieningenrechter. Ter zitting is met de advocaten in een poging een dergelijk kort geding te voorkomen wel het volgende besproken. De moeder zal zonder enige twijfel de uitvaart regelen en zij zal daarbij ondersteund worden door een uitvaartverzorger. Het is (ook voor de rouwverwerking) van groot belang dat de vader daarbij ook de mogelijkheid krijgt om afscheid te nemen van zijn dochter, hoewel hij niet van de moeder kan verwachten dat dit conform zijn verzoek zal zijn.

#### **Conclusie**

De vader wordt niet-ontvankelijk verklaard in zijn verzoek.

**Instantie:** Rechtbank Noord-Holland

**Datum uitspraak:** 28-02-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBNHO:2024:2055

**Zaaknummer:** C/15/285469 / FA RK 19-1130

**Rechters:** mr. F.C. Bakker

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

### ***Wijziging ouderschapsplan met betrekking tot de afspraak over de kindrekening: is sprake van een wijziging van omstandigheden in de zin van artikel 1:401 lid 1 BW dan wel is artikel 1:253a BW van toepassing op het geschil?***

#### **Feiten en omstandigheden**

De ouders hebben samen één minderjarige dochter waarover zij samen het gezag uitoefenen.

#### **Cassatiemiddelen**

De vader klaagt dat wat het hof als gewijzigde omstandigheid benoemt, namelijk dat de door partijen gemaakte afspraak niet heeft gewerkt zoals zij voor ogen hadden, geen omstandigheid is in de zin van artikel 1:401 BW.

#### **Beoordeling en motivering**

De advocaat-generaal (A-G) overweegt dat ouders op grond van artikel 1:404 lid 1 BW verplicht zijn om naar draagkracht te voorzien in de kosten van verzorging en opvoeding van hun minderjarige kinderen. Bij de bepaling van het verschuldigde bedrag wordt enerzijds rekening gehouden met de behoefte van de tot onderhoud gerechtigde en anderzijds met de draagkracht van de tot uitkering verplichte persoon (art. 1:397 lid 1 BW). Afspraken over deze bijdrage dienen ouders vast te leggen in een ouderschapsplan, in ieder geval als zij een verzoekschrift tot echtscheiding indienen (art. 815 Rv) of gezamenlijk het gezag dragen (art. 1:247a BW). Deze afspraken kunnen inhouden dat de ene ouder een onderhoudsuitkering ten behoeve van de minderjarige betaalt aan de ouder die het kind verzorgt en opvoedt (kinderalimentatie). In de praktijk zijn ook andere afspraken gangbaar, zoals een kindrekening.

De A-G overweegt verder dat op grond van artikel 1:401 lid 1 BW wijziging of intrekking van een overeenkomst over de bijdrage van de ouder(s) voor het kind mogelijk is als die nadien door wijziging van omstandigheden ophoudt aan de wettelijke maatstaven te voldoen. Niet elke wijziging van omstandigheden is in dit verband relevant; het moet gaan om een wijziging

van een omstandigheid die aan de vaststelling van de onderhoudsplicht ten grondslag heeft gelegen en een wijziging waardoor de overeenkomst niet meer aan de wettelijke maatstaven voldoet. Nadat de rechter bij de beoordeling van een wijzigingsverzoek heeft vastgesteld dat zich een wijzigings- of intrekkinggrond voordoet, oordeelt hij zelfstandig over de kinderalimentatie met inachtneming van de wettelijke maatstaven, zonder gebonden te zijn aan hetgeen de ouders onderling over die alimentatie zijn overeengekomen.

Naar het oordeel van het A-G is van het voorgaande ook sprake als een afspraak tussen ouders erop neerkomt dat gebruik wordt gemaakt van een kindrekening, waarop beide ouders een bijdrage storten. Ook dan zal voldaan moeten zijn aan de wettelijke maatstaven gelet op artikel 1:404 lid 1 BW in verbinding met artikel 1:397 lid 1 BW. Van een wijziging van de afspraken kan op grond van artikel 1:401 lid 1 BW slechts sprake zijn als de overeenkomst door een wijziging van omstandigheden ophoudt aan de wettelijke maatstaven te voldoen. Is hiervan sprake dan heeft de rechter een zelfstandige taak om met inachtneming van de wettelijke maatstaven te oordelen over de verhouding waarin door de ouders wordt voorzien in de kosten van verzorging en opvoeding van het minderjarige kind. Als het wijzigingsverzoek is gebaseerd op een wijziging in de behoefte van de alimentatiegerechtigde of in de draagkracht van de alimentatieplichtige, ligt herberekening van de bedragen die door ieder van de ouders periodiek op de kindrekening worden ingelegd in de rede. Als een verzoek tot wijziging geen betrekking heeft op de *verhouding waarin*, maar op de *wijze waarop* door de ouders in de kosten van verzorging en opvoeding wordt voorzien, dan is de maatstaf van artikel 1:401 BW volgens de A-G niet bruikbaar. Het lijkt evenwel niet uitgesloten dat een afspraak tussen de ouders op dit punt door de rechter wordt gewijzigd, in die zin dat, in gevallen waarin de ouders zijn overeengekomen dat zij een kindrekening zullen gebruiken, de rechter (alsnog) kinderalimentatie vaststelt, als de omstandigheden daartoe aanleiding geven.

De moeder heeft in hoger beroep verzocht dat artikel 8 van het ouderschapsplan wordt gewijzigd in die zin dat zij wordt ontslagen van de verplichting om maandelijks te moeten inleggen op de kindrekening. Dat verzoek is in wezen gegrond op conflicten die tussen de ouders zijn gerezen over de *uitvoering* van de afspraken met betrekking tot de kindrekening. Daarmee betreft het niet een wijziging van een omstandigheid die aan de vaststelling van de regeling in het ouderschapsplan ten grondslag heeft gelegen. Aan het verzoek is door de moeder ook niet ten grondslag gelegd dat de behoefte van de minderjarige dan wel de draagkracht van (één van) de ouders is veranderd. In het licht hiervan is het oordeel van het hof dat sprake is van een relevante wijziging van omstandigheden in de zin van artikel 1:401 lid 1 BW die maakt dat de door partijen overeengekomen regeling niet meer voldoet aan de wettelijke maatstaven, onjuist dan wel onbegrijpelijk.

Bij wijziging op grond van artikel 1:401 lid 1 BW gaat het als gezegd om gevallen waarin het

vastgestelde of overeengekomen bedrag aan levensonderhoud (door een wijziging van omstandigheden) niet meer aan de wettelijke maatstaven voldoet. In deze zaak is dat niet aan de orde en gaat het niet om de verhouding waarin partijen bijdragen in de kosten van verzorging en opvoeding van de minderjarige, maar heeft de verzochte wijziging betrekking op de wijze waarop die bijdrage wordt betaald. De moeder heeft haar inleidend verzoek gegrond op artikel 1:253a BW, maar de rechtbank heeft dit opgevat als een verzoek op grond van artikel 1:401 lid 1 BW. Artikel 1:253a BW houdt in dat geschillen tussen ouders over de uitoefening van het gezag kunnen worden voorgelegd aan de rechtbank, die een beslissing neemt als haar in het belang van het kind wenselijk voorkomt. De wet stelt geen eisen aan de aard of de ernst van het geschil.

Volgens de A-G had de rechter het verzoek van de moeder op grond van artikel 1:253a BW kunnen beoordelen, nu het niet een verzoek betreft met betrekking tot wijziging van omstandigheden waardoor de oorspronkelijke overeenkomst niet meer voldoet aan de wettelijke maatstaven, maar een geschil over de uitvoering van de financiële afspraken. De rechter zou vervolgens een beslissing kunnen nemen die hem in het belang van het kind wenselijk voorkomt. Artikel 1:253a lid 1 BW geeft de rechter de vrijheid een besluit te nemen, dat afwijkt van de wens van beide ouders. In een geval als het onderhavige, waarin (i) de huidige afspraken met betrekking tot de kindrekening een bron zijn van voortdurend conflict tussen de ouders, met negatieve gevolgen voor de minderjarige, en waarin (ii) de ouders het erover eens zijn dat de afspraken niet werken, maar niet in staat zijn om daar andere afspraken voor in de plaats te stellen, zou de rechter met toepassing van deze bepaling er toe kunnen komen te beslissen dat de bijdrage van de vader in de kosten van verzorging en opvoeding van de minderjarige niet meer wordt betaald in de vorm van periodieke betalingen op de kindrekening, maar door betaling van de vader rechtstreeks aan de moeder.

## Conclusie

De conclusie strekt tot vernietiging van de bestreden beschikking en verwijzing.

---

**Instantie:** Parket bij de Hoge Raad

**Datum uitspraak:** 26-04-2024

**ECLI:** ECLI:NL:PHR:2024:462

**Zaaknummer:** 23/03397

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

### ***Criteria uit artikel 8 EVRM voor ontvankelijkheid verzoek omgangsregeling verwekker en gezag van gewijsde.***

#### **Feiten en omstandigheden**

De moeder is in 2017 bevallen van de minderjarige. Zij is alleen belast met het gezag. De man, verwekker van het kind, heeft in eerste aanleg verzocht om vervangende toestemming voor erkenning, gezamenlijk gezag en een omgangsregeling. De rechtbank heeft deze verzoeken afgewezen. In hoger beroep verzoekt de man vervangende toestemming tot erkenning en een omgangsregeling. Het hof bekrachtigt de beschikking en wijst de verzoeken af.

#### **Grieven**

De moeder heeft cassatie ingesteld. Het cassatiemiddel is gericht tegen het oordeel van het hof dat de man ontvankelijk is in zijn verzoek tot het vaststellen van een omgangsregeling op basis van artikel 8 EVRM. Volgens de moeder heeft de man namelijk gesteld noch onderbouwd dat sprake is van bijkomende feiten en omstandigheden die maken dat het contact met en toegang tot de minderjarige een belangrijk deel betreffen van zijn identiteit en daarmee van zijn privéleven.

De moeder heeft voldoende belang bij cassatie omdat de beslissing over ontvankelijkheid anders gezag van gewijsde zou krijgen.

#### **Beoordeling en motivering**

##### *Belang bij het cassatieberoep*

Artikel 236 lid 1 Rv bepaalt dat beslissingen die de rechtsbetrekking in geschil betreffen en zijn vervat in een in kracht van gewijsde gegaan vonnis, in een ander geding tussen dezelfde partijen bindende kracht hebben. Zuivere rechtsoordelen zijn geen geschilbeslissingen. Dit heeft derhalve ook te gelden voor de beslissing van het hof om de man in de onderhavige zaak ontvankelijk te verklaren in zijn verzoek tot het vaststellen van een omgangsregeling tussen hem en de minderjarige. Deze beslissing regelt immers niet de rechtsbetrekking tussen partijen en is niet dragend voor de beslissing tot afwijzing van het verzoek van de man tot

vaststelling van een omgangsregeling. Hieruit volgt dat aan het oordeel van het hof omtrent de ontvankelijkheid van de man in een eventuele toekomstige (wijzigings)procedure ten aanzien van de omgang geen gezag van gewijsde toekomt. De moeder kan dus niet worden gevolgd in haar stelling dat daarin een belang is gelegen voor het cassatieberoep.

*Nauwe persoonlijke betrekking op basis van artikel 8 EVRM*

Artikel 1:377a lid 1 BW bepaalt dat het kind recht heeft op omgang met zijn ouders en met degene die in een nauwe persoonlijke betrekking tot hem staat. Voor de uitleg van het begrip 'nauwe persoonlijke betrekking' kan aansluiting worden gezocht bij het begrip 'family life' uit artikel 8 EVRM. Een biologische vader die omgang met een kind verlangt en daarbij een beroep doet op zijn recht op family life in de zin van artikel 8 EVRM met het kind moet naast zijn biologisch vaderschap bijkomende feiten en omstandigheden stellen. Het hof heeft deze maatstaf uitgebreid weergegeven en toegepast op de feiten.

**Beslissing**

De conclusie strekt tot verwerping van het cassatieberoep.

---

**Instantie:** Parket bij de Hoge Raad

**Datum uitspraak:** 03-05-2024

**ECLI:** ECLI:NL:PHR:2024:483

**Zaaknummer:** 23/04853

**Wetsartikelen:**

## RECHTSPRAAK

### ***Herroeping adoptie ondanks termijnoverschrijding. Tegenwerping van de wettelijke termijn zou strijd met artikel 8 EVRM opleveren.***

#### **Feiten en omstandigheden**

Verzoekster is geboren tijdens het huwelijk van de moeder en de biologische vader. Na echtscheiding is verzoekster opgegroeid binnen het huwelijk van de moeder en de adoptievader. De adoptievader heeft verzoekster psychisch mishandeld en seksueel misbruikt. De moeder heeft de biologische vader en verzoekster wijsgemaakt dat zij elkaar niet wilden zien. Desondanks hebben verzoekster en de biologische vader vijftien jaar na de adoptie weer contact met elkaar gevonden en een hechte en liefdevolle relatie opgebouwd.

#### **Verzoek**

Verzoekster verzoekt op 55-jarige leeftijd herroeping van de in 1982 uitgesproken adoptie.

#### **Beoordeling en motivering**

Artikel 1:231 lid 1 BW bepaalt dat de adoptie op verzoek van de geadopteerde kan worden herroepen. Lid 2 van dit artikel bepaalt dat dit verzoek ingediend moet worden niet eerder dan twee jaren en niet later dan vijf jaren na de dag, waarop de geadopteerde meerderjarig is geworden. Deze termijn is ruimschoots overschreden. Verzoekster was tot begin 2023 niet bekend met de mogelijkheid tot herroeping van de adoptie en evenmin met de termijn die daarvoor geldt. Zodra zij hierachter kwam heeft zij snel het onderhavige verzoek ingediend. Het tegenwerpen van de wettelijke termijn aan verzoekster zou de rechtbank in dit geval ook strijdig achten met artikel 8 EVRM. Verzoekster zou daarmee de mogelijkheid tot herroeping van de adoptie worden ontnomen, terwijl dit rechtstreeks betrekking heeft op de uitoefening van haar recht op respect voor haar privé- en familielevens. Daarnaast zal de herroeping van de adoptie geen inbreuk maken op de rechten en vrijheden van anderen. De adoptievader en de moeder zijn immers overleden. De rechten van de twee kinderen van verzoekster worden evenmin geschonden.

Verder is in het tweede lid bepaald dat het verzoek alleen kan worden toegewezen, indien de

herroeping in het kennelijk belang van de verzoeker is en de rechter van de redelijkheid der herroeping is overtuigd. Gezien het zwaar belaste verleden van verzoekster met de adoptievader, de hernieuwde verbondenheid met de biologische vader en het onrecht dat verzoekster en de biologische vader hebben ervaren door de verloren tijd als gevolg van de onwaarheden die de moeder en adoptievader hebben verteld is herroeping van de adoptie in het kennelijk belang van de verzoekster.

### **Beslissing**

De rechtbank herroept de adoptie waardoor de biologische vader van rechtswege (weer) de juridische vader wordt.

---

**Instantie:** Rechtbank Noord-Holland

**Datum uitspraak:** 09-04-2024

**ECLI:** ECLI:NL:RBNHO:2024:4975

**Zaaknummer:** C/15/341494 / FA RK 23-3068

**Wetsartikelen:**